

A legszebb magyar állatmesék

Roland

© Roland Kiadó

Keresse a Roland Kiadót a Facebookon is!

facebook.com/Rolandkiado

e-mail: office@roland-toys.eu

A magyar nyelvű kiadás tekintetében minden jog fenntartva a Roland Kiadó részére.
Bármilyen másolás, sokszorosítás, illetve adatfeldolgozó rendszerben való tárolás a Roland
Kiadó előzetes írásbeli hozzájárulásához kötött.

ISBN 978-615-5368-32-5

ISSN 2498-8383

Illusztrálta: Fekete Szabolcs

Kiadás vezető: Lengyel Orsolya

Felelős kiadó: a Kft. ügyvezetője

Nyomdai munkák: Generál Nyomda Kft., Szeged

Tartalomjegyzék

A lompos medve	4	A farkas koma kántorsága	74
A mezei nyúl és a sündisznó	7	A szürke ló	76
Sündisznócska lovagol	11	Ki a legerősebb?	78
A kakas és a pipe	16	A macska meg az egér	82
A kolbász, a béka és az egér	18	Kié a bunda?	84
A tréfás farkas	20	Az egerecske	86
A szegény ember és a róka	24	A medve és a macska	90
A szállást kérő róka	28	A kecskecsősz	94
A bujdosó macska	32	A nagyhatalmú sündisznócska	98
A nyughatatlan méhecske	36	Osztozkodik a róka	102
Az iregi kakasok	40	A szegény ember kakasa	104
Zörgő és Görgő	42	A farkas, a róka, meg a varjú ..	110
Az őzhús	45	Kutya, macska, egér	112
Pipe kisasszony	50	A holló és a róka barátsága ..	114
A szamár meg az oroszlán	52	A nyulacska harangocskája	116
A róka meg a pacsirta	56	A róka és a vadkacsák	121
A vén kutya	58	Az ökörszem és a medve	122
A szamár füle	61	A ló meg az egér	125
A róka és a szarka	62	A macska	126
A telhetetlen kecske	66		
Farkas-barkas	70		

A lompos medve

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy kisfiú. Egy nap kiment az erdőbe, ott felmászott egy vadkörtefára, annak is a legtetejébe. Szedegette a vadkörtét, hol a szájába, hol a zsebébe, többet a szájába, mint a zsebébe. Amint ottan eszegetett, arra jött egy nagy lompos medve. A hátán volt egy hatalmas zsák, és mondta a legénykének:

—Te legényke, adjál nekem abból a jó kásás vadkörtéből, bizony nem bánod meg! Lekialtott a legényke:

— Dehogyan adok, tudom, hogy nem a vadkörtére fáj a fogad, hanem énrám!

De a medve addig beszélt, hogy így és úgy, bizony isten nem bántja, hogy a legényke lejjebb mászott, s adott neki egy vadkörtét. Bezzeg, hogy a lompos medve mindjárt megkapta a karját, lerántotta, s a zsákba bedugta. Sírt a szegény legényke, hogy az erdő is zengett a sírásától. Rugdalódzott, kapálódzott, de mindhiába, a lompos medve bekötötte a zsák száját, fölkapta a hátára, s vitte árkon-bokron keresztül.

Mikor egy jó félóra járásra lehettek, a medve letette a zsákot, hogy egy kicsit szusszanjon. Leheveredett a földre, s ott abban a helyben el is aludt, mint a bunda.

No hiszen, egyéb sem kellett a legénykének. Amint hallotta a medve hortyogását, elővette fanyelű bicskáját, kihasította a zsákot és megtöltötte kővel, s mindenféle szúrósvízzel. Azzal uccu neki, vesd el magad, elszaladt, mintha szemét vették volna, s meg sem állott hazáig.

